

ת"פ (עכו) 44002-04-24 - מדינת ישראל - שלוחת גליל נ' פלוני

ת"פ (עכו) 44002-04-24 - מדינת ישראל - שלוחת גליל נ' פלוני שלום עכו

ת"פ (עכו) 44002-04-24

מדינת ישראל - שלוחת גליל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בעכו

[07.01.2025]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בשלוש עבירות של גרימת חבלה של ממש - בת זוג- עבירה לפי סעיף 382 (ג) +380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), שתי עבירות איומים- לפי סעיף 192 לחוק העונשין, עבירה של היזק לרכוש במזיד- עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין ושתי עבירות של תקיפה סתם- לפי ס' 382(ב)(1)+379 חוק העונשין.

האישום

1. ביום 25.11.24 הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון, לפיו כתב האישום יתוקן, והמאשימה תעתור למתחם שבין 23-48 חודשים ותטען לעונש ראוי בתחתית המתחם וכן ענישה נלווית, ואילו הנאשם יטען לעונש באופן חופשי.

2. ביום 29.12.24 הציגו הצדדים הסכמה חדשה, במסגרתה תוקן המתחם אליו עתרה המאשימה, כך שיתחיל ב-20 חודשים והמאשימה תבקש עונש ראוי בתחתית המתחם.

3. ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הנם בני זוג.

ביום 2.4.24 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו גידף הנאשם את המתלוננת ויצא מן הבית. בהמשך, שלח הנאשם הודעה קולית למתלוננת בה הוא מגדף אותה ומאיים עליה, בין השאר במילים "יא בדואית יא מריחה מסריח...אני היום אחזור הביתה ואזיין את אלוהים שלך ואת אמא שלך...".

בהמשך לדברים אלה, שב הנאשם לבית ובעוד המתלוננת יושבת על הספה ומנסה לדחוף את הנאשם ממנה, הנאשם סטר בפניה, החזיק את שיערה והיכה אותה באגרופיו בראשה, ידיה, רגליה ואפה. הנאשם לפת את צווארה בחוזקה ומשך אותה לכיוון הרצפה, אז דרך על חזה באופן שהקשה על המתלוננת לנשום. המתלוננת התחננה לנאשם שיפסיק, אך הנאשם הניח את ראשה על הספה, נשך אותה בצוואר מתחת לסנטר והיכה בגבה באמצעות אגרטל שנשבר כתוצאה מהמכה.

בהמשך לדברים אלה, נעלה את עצמה המתלוננת בחדר. הנאשם, לאחר שקם מהשינה, חיפש את המתלוננת והתקשר לאביה, שאמר לו שלא יעז לגעת בה, אולם הנאשם בתשובה איים עליו כי "אם לא תבוא לקחת אותה אני אהרוג אותה ואזרוק מהמרפסת".

בהמשך לדברים אלה, דפק הנאשם על דלת החדר ודרש מהמתלוננת לפתוח וכאשר היא פתחה את הדלת, תפס אותה הנאשם בשיערה וגרר אותה במדרגות תוך שהיא מתחננת שיעזוב אותה. הנאשם היכה אותה באגרופיו, משך בשיערה והשליך לעברה תפוח שפגע בה בחזה. אז הצליחה המתלוננת להימלט ולנועל את עצמה שוב בחדר. כתוצאה ממעשים אלה נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומות בזרועות, שוק, סימן נשיכה על הצוואר, שריטות בלחי והצוואר, המטומה בשורש כף יד, שריטה והמטומה באמה ימנית, המטומה בכף רגל וסטייה בגשר האף. באירוע נוסף המתואר בכתב האישום, ביום 20.2.24, עת ישבה המתלוננת ליד שולחן איפור, עקב וויכוח בין השניים, הטיח הנאשם את ראשה של המתלוננת בשולחן איפור.

באירוע נוסף המתואר בכתב האישום, ביום 5.10.23, בשעה שחבריהם של בני הזוג המתינו להם ברכב על מנת לנסוע לבילוי משותף והמתלוננת התעכבה, הכה אותה הנאשם בידה באמצעות מעדר. באירוע נוסף, בחודש ספטמבר 23, לאחר שבני הזוג בילו בחתונה, התגלע וויכוח בעניין השמלה שלבשה המתלוננת, הנאשם הכה אותה באמצעות ידיו בראשה ובגבה. בשל פחדה, המתלוננת עברה למושב האחורי. באירוע נוסף, ביום 2.8.24 הכה הנאשם את המתלוננת בידו וכתוצאה נגרמה למתלוננת המטומה בזרוע שמאל. ראיות לעונש

4. במסגרת הטיעונים לעונש שמעתי את המתלוננת וכן את ראש המועצה המקומית מג'ד אל כרום. המתלוננת העידה, כי עברה סדרת טיפולים והיא לא יכולה לשחזר את כל מה שקרה ואת כל הכאבים שנגרמו לה. המתלוננת מסרה כי היא רוצה להתקדם בחייה ורוצה התנצלות מהנאשם ושיבין את חומרת מעשיו (עמ' 26, ש' 6-2). מר סליבי סלים, ראש המועצה המקומית מג'ד אל כרום העיד כי הוא מכיר את הנאשם ומשפחתו שנים רבות וכי מדובר במשפחה נורמטיבית, לנאשם יש עסק לאופנה והוא לא מעורב באלימות (עמ' 26, ש' 19-12).
5. בנוסף, הוגשו מטעם המאשימה תמונות הנזקים שנגרמו למתלוננת על גופה (ת/2) וכן סיכום ביקור במוקד רפואי (ת/1). יש לציין, כי ב"כ הנאשם התנגד להגשת ת/1-2, אך לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, קבעתי בהחלטה מנומקת כי ניתן לקבל את המוצגים כראיות לעונש (עמ' 33-29).

6. מטעם ב"כ הנאשם הוגשה אסופת פסיקה. טיעוני המאשימה

7. המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב (ת/3). המאשימה כאמור עותרת למתחם שנע בין 20-48 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, התחייבות וקנס.

ביחס לערכים המוגנים, טוענת המאשימה כי הנאשם פגע בערכי כבוד האדם והשמירה על שלמות הקן המשפחתי מוגן מפני אלימות. פתרון סכסוכים בדרך של אלימות פוגע פגיעה חמורה בערכי הכבוד, החירות, שלמות הגוף והאוטונומיה. עוד נטען, כי יש חומרה מיוחדת בעבירות אלימות בתוך המשפחה, דווקא במקום שאמור להיות מוגן מצד הקרובים ביותר.

המאשימה מפנה לעדותה של המתלוננת בטיעונים לעונש ולנזקה.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת, אליהם אתייחס בהמשך. בנסיבות שקשורות לביצוע העבירה נטען כי הנאשם הנו האשם הבלעדי לביצוע העבירות וכי לא מדובר באירוע רגעי של איבוד שליטה אלא מסכת מתמשכת.

הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם אין כל אינדיקציה לשיקום או טיפול, לאור העובדה שלא נערך תסקיר.

על כן, מבקשת המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם. המאשימה ציינה כי איננה עותרת לפיצוי למתלוננת מכיוון שהוצג מסמך לפיו שילם הנאשם סך של 100,000 ₪ כפיצוי למתלוננת.

טיעוני הנאשם

8. נטען כי הנאשם הנו בן 35, נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר וחסך מהמתלוננת את הצורך להעיד. עוד נטען, כי הנאשם התנצל בפני המתלוננת והביע סלידה ממעשיו וכעת עמדתה סלחנית. ב"כ הנאשם הדגיש, כי הנאשם משלם פיצוי בסך 100,000 ₪ למתלוננת והדבר מצביע על חרטה אמיתית.

ב"כ הנאשם טען כי אין מדובר בתיק בעל חומרה מיוחדת כפי שמנסה המאשימה להראות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אליה אתייחס בהמשך וכן איבחן את ענייניו מהפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה.

עוד נטען, כי לאור מעצרו של הנאשם העסק שלו כמעט קרס ועל כן הוא מבקש להימנע מהטלת קנס.

ב"כ הנאשם מבקש לקבוע מתחם שמתחיל ממספר חודשים ולקבוע את העונש על ימי מעצרו, דהיינו 9 חודשים. כמו כן טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא זכאי לשחרור מוקדם לאור העובדה כי מדובר בעבירות אלמ"ב ולכן העונש שייגזר הנו ארוך יותר מאשר לו היה מדובר בעונש בתיק רגיל.

דבר הנאשם

9. הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה ואמר כי הוא מבקש לצאת מהמעצר וכי הוא סבל מספיק, חייו נהרסו (עמ' 37, ש' 6-8).

דיון והכרעה

10. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג' (א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק. בגזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה, יתחשב ביהמ"ש בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לאמור בסעיף 40יא לחוק. קביעת מתחם העונש ההולם

11. מספר האירועים

סעיף 40יג מבחין בין ריבוי עבירות המהוות אירוע אחד או אירועים שונים כשהאמור משליך על השאלה האם יש לקבוע מתחם עונש אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, או שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל עבירה. בבחינת המעשים נשוא כתב האישום בהתאם למבחני הקשר ההדוק שנקבעו בפסיקה, אני מוצאת כי מדובר באירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) וזאת לנוכח הזיקה בין המעשים וזהות המתלוננת. לא התעלמתי מכך שאף אביה של המתלוננת נפגע בעבירת איומים, יחד עם זאת, לאור הקשר בין האיומים כלפי האב לאירועי האלימות כלפי המתלוננת, אני סבורה כי יש לראות בכלל המעשים נשוא כתב האישום אירוע עברייני אחד, תוך התחשבות לצורך קביעת גבולות המתחם במספר המעשים העבריינים המרכיבים את האירוע.

העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים ושני נפגעים, משווה לו מידה נוספת של חומרה, הכל בהתאם להלכות שנקבעו זה מכבר.

12. הערכים המוגנים

הערך המוגן בעבירות אלימות הוא שמירה על שלמות הגוף, שלווה הנפש ותחושת הביטחון האישי של אדם, בפרט בתוך התא המשפחתי שלו. חומרה מיוחדת יש בתקיפת בני משפחה, בתוך ביתם מבצרם.

בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.10.2007) נקבע כי

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירת אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה..."

לא לחינם המחוקק קבע כפל עונש בגין עבירות תקיפה המופנות כלפי בנות זוג. קשה לדמין את תחושות האימה וההשפלה של קורבן העבירה ואת כוחות הנפש שעל המתלוננת לגייס כדי לאזור כוחות ולהתלונן במשטרה. על בתי המשפט לשלוח מסר שיעודד את חשיפת הפגיעה, באמצעות החמרת הענישה.

עוד ראוי להפנות לדברים שנפסקו לאחרונה בע"פ 3335/23 מדינת ישראל נ' אנדר"י בורי 6.7.2023 "עבירות אלימות בין בני זוג, גם אם הן מתחילות בעצימות שאינה גבוהה, עלולות להסלים במהרה לעבירות אלימות המסתיימות בתוצאות טראגיות (ע"פ 5778/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 26 [פורסם בנבו] (28.02.2023) עולה, אפוא, צורך להטיל ענישה משמעותית ומרתיעה במקרים כמו המקרה דנא, המאופיינים בריבוי מעשי אלימות לאורך זמן, גם אם אינם בעצימות גבוהה - על מנת לגדוע את הסכנה באיבה."

לא למותר לציין, כי רק בשנה שחלפה (2024) נרצחו כ- 13 נשים על ידי בן זוגן (הנתונים מתוך אתר שדולת הנשים בישראל www.iwn.org.il).

לסיכום, ביחס לעבירות האלימות אני מוצאת כי הפגיעה בערך המוגן בינונית, הן לאור התמשכות המעשים, החבלות שנגרמו והן לאור העובדה כי מדובר במספר מקרים.

הערך שנפגע מעבירת האיומים הינו הזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. אני מוצאת כי הפגיעה בערך המוגן בינונית. האיומים כלפי המתלוננת אמנם הושמעו בהודעה בטלפון, אולם לא ניתן לומר כי לא מדובר באיומים קונקרטיים שכן מיד בסמוך הגיע הנאשם לבית והכה את המתלוננת באלימות קשה. כמו כן האיומים לוו בקללות וביזוי המתלוננת. ביחס לאיומים שנאמרו לאביה של המתלוננת, הרי שאמנם הם נאמרו בטלפון, אולם מדובר באיומים ברף הגבוה, לרצח.

בביצוע עבירה של היזק לרכוש, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על קניינו של הפרט ובטחונו האישי. בענייננו מדובר אמנם "רק" בשבירה של אגרטל, אולם אני סבורה למרות זאת, כי הפגיעה הנה ברף גבוה, שכן הרכוש ניזוק כתוצאה ממעשה אלימות כלפי גופה של המתלוננת.

בקביעת המתחם התחשבתי בכך שהנאשם פגע במספר ערכים מוגנים שונים ובעבירת האיומים אף בנפגע נוסף. 13. מדיניות הענישה הנוהגת

מובן כי בעבירות אלימות במשפחה מנעד העונשים רחב ומשתנה ממקרה למקרה ובנסיבותיהם הקונקרטיות של המעורבים- הנאשם והמתלוננת. על מנת לבסס את מדיניות הענישה הנוהגת, אצביע על מספר פסקי הדין שלהלן. גם הצדדים הפנו לפסיקה מטעמם, כאשר המאשימה הפנתה לרוב המקרים חמורים יותר מעניינו ואילו ההגנה הפנתה לרוב מקרים קלים יותר, בחרתי להתייחס לפסיקה שסברתי שהיא המתאימה ביותר לנסיבות תיק זה.

רע"פ 1529/23 אבנר שמלה נ' מדינת ישראל, (15.3.23) המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, ותקיפה סתם של בת זוג. המבקש והמתלוננת היו בני זוג במשך כשנה ומחצה במהלכם התארסו. המתלוננת הודיעה למבקש כי ברצונה לבטל את האירוסין ולהיפרד. בעקבות זאת, אירעו מספר אירועי אלימות של המבקש כלפי המתלוננת, בגדרם תקף אותה ואיים עליה כי בכוונתו להרוג אותה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

רע"פ 6979/22 דודקה נ' מדינת ישראל, המערער הכה את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה, דחף אותה וכיבה על צווארה סיגריה. בהמשך, כאשר המתלוננת ניסתה לצאת מהרכב ונפלה, המבקש סטר לה והטיח את ראשה של המתלוננת בדלת. בהמשך איים עליה כי ירצח אותה. באירוע אחר, בו במהלך נסיעה ברכב כלבתה של המתלוננת הקיאה ברכב, משך הנאשם בשערות המתלוננת ודחף את פניה לקיאה כשהוא צועק עליה ומקלל אותה. בגין מעשים אלה, קבע ביהמ"ש מתחם ענישה של 12-30 חודשי מאסר וגזר את עונשו של הנאשם ל-13 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.16), המבקש הגיע לדירתה של המתלוננת בירושלים, נטל את מכשיר הטלפון שלה מידיה, וניפץ אותו על קיר הבית. מיד בהמשך, היכה המבקש את המתלוננת בפניה, ומשך בשערה, עד אשר נפלה ארצה. בעוד המתלוננת שרועה על הרצפה, החל המבקש לבעוט ברגליה, ולהכותה באמצעות ידיו בפניה ובראשה. לאחר זאת, כאשר המתלוננת נמלטה וסגרה את הדלת של החדר, החל הנאשם להכות על הדלת באמצעות כלי עבודה, תוך שהוא מאיים עליה שתפתח את הדלת, שאחרת הוא יסב נזקים לדירתה. בהמשך, הכה את המתלוננת עם ידו. נקבע מתחם של 12-36 חודשי מאסר, על המבקש נגזרו 18 חודשי מאסר, ערעורו נדחה. יצוין כי מדובר באירוע בודד.

רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ' מדינת ישראל (10.1.2021) (הוגש על ידי המאשימה). כתב האישום מגולל מסכת של מספר אירועי אלימות, כאשר אחד מהם התרחש במלון ומורכב מכמה התפרצויות, במהלכן הנאשם משך את המתלוננת בשיערה, בעט בה, השליך אותה על המיטה, הכה אותה בסטירות ואגרופים, נשך אותה ואיים עליה. ערכאת הערעור קבעה מתחם הולם של 12-36 חודשי מאסר, והוטלו על הנאשם 20 חודשי מאסר, לאור העובדה שערכאת הערעור איננה ממצה את הדין. הערעור לביהמ"ש העליון נדחה.

רע"פ 5122/23 עטואה אבו ג'אנם נ' מדינת ישראל (6.7.23) (הוגש ע"י ב"כ הנאשם). המערער הורשע כי נגח בראשה של בת הזוג ומשך בשיער ראשה תוך גרירתה לחדר השינה, על רקע העובדה שהיא "הרעישה" בבית בעת שהמבקש שוחח בטלפון. לפי האישום השני, המבקש דקר את בת הזוג באמצעות מזלג בגבה ובכף רגלה, ועיקם את ידה. במקרה אחר, דחף את בת הזוג, הפילה ארצה, בעט בגופה, היכה אותה בפניה באמצעות ידיו, והשליך בקבוק מים על קיר חדר השינה, תוך שאמר לה שאינו מעוניין לשמוע את בכייה. במקרה נוסף, איים על בת הזוג כי "ישחט אותה" וסטר לה בפניה. ביהמ"ש קבע מתחם של 8-24 חודשי מאסר והטיל 14 חודשי מאסר. הערעורים נדחו. ת"פ 47408-12-19 (שלום רמלה) מדינת ישראל נ' טביב (26.6.23) הנאשם הורשע בשלושה אירועי אלימות נגד המתלוננת, בת זוגו. באירוע אחד, סטר הנאשם למתלוננת על רקע סירובה של המתלוננת לקיים עמו יחסי מין, תקף אותה בכך שאחז בידו בשיערה ומשך אותה לכיוון הדלת. כתוצאה, נפגעה המתלוננת בראשה ממשקוף הדלת ונפלה על הרצפה. בהמשך, עת שכבה שרועה על הרצפה, משך הנאשם בשיערה וכן בעט בגבה ובבטנה תוך שהיא צועקת שיניח לה. בהמשך, יצא מהקרוואן וניפץ את חלון הנהג ברכבה באמצעות כיסא שהיה במקום וחזר אל תוך הקרוואן. בהמשך, הצמיד מספרים לגרונה של המתלוננת ואיים עליה באומרו: "אם תתלונני או תפתחי את הפה שלך, אני ארצח אותך, אני פסיכופט" וכן נשך אותה בכתף ימין ויצא מהקרוואן. בהמשך, ניפץ את הטלפון הנייד של המתלוננת ואיים עליה מספר פעמים. באירועים נוספים המתוארים בכתב האישום, בעט במתלוננת לאחר שנפלה על הרצפה ומשך בשיערה וכן זרק עליה שקית עם קופסאות מטרנה שפגעו בראשה. ביהמ"ש קבע מתחם של 7-24 חודשי מאסר ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר, הערעור נדחה.

ת"פ 66457-06-19 (שלום ראשל"צ) מדינת ישראל נ' ברדה(עציר) (19.7.21) הנאשם הורשע בארבעה אירועי אלימות נגד המתלוננת בת זוגו. הנאשם הורשע כי סטר למתלוננת וכתוצאה ממעשי הנאשם קיבלה מכה מחלון הרכב. באירוע אחר איים עליה "תסתמי את הפה אני אדחוף לך את זה לתוך העין, תיזהרי אני אדחוף לך את זה לתוך הגרון כנסי לבית". באירוע אחר גרר הנאשם את המתלוננת לבית והכה אותה בחוזקה בפניה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נחבט ראשה של המתלוננת בקיר ודם ניגר ממצחה. באירוע נוסף, ניפץ הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת. ביהמ"ש קבע מתחם של 12-24 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר, לנאשם עבר פלילי מכביד. הערעור נדחה.

14. חומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירה, הנזק שנגרם ומידת אשמו של הנאשם הנאשם הנו האשם הבלעדי בביצוע העבירות.

לחומרא שקלתי את העובדה כי מדובר בחמישה מקרים שונים שנמשכו על פני תקופה של כ- 8 חודשים, כאשר מדובר בוויכוחים על עניינים של מה בכך, כגון איחור או על פריט לבוש.

במקרה הראשון (האחרון כרונולוגית), מדובר באירוע מתמשך אשר התחיל כאשר הנאשם הגיע לביתו, תקף את המתלוננת בברוטליות, הלך לישון, והמשיך בתקיפה גם לאחר מכן. משמע, לא מדובר באבדן שליטה רגעי. בנוסף, החבלות שנגרמו למתלוננת כתוצאה היו קשות ובכל חלקי גופה, לרבות סימן נשיכה מתחת לסנטר וסטייה בגשר האף. עיון בתמונות של החבלות על גופה של המתלוננת (ת/2) מדבר בעד עצמו. המתלוננת חבולה בכל חלקי גופה, בשריטות, חתכים וסימני המטומה.

בביקור במיון שנעשה מספר ימים לאחר האירוע נבדקה המתלוננת על ידי פסיכיאטר ועל ידי אורטופד - בבדיקה האורטופדית נמצאו חבלות בגופה, ללא ממצאים חדשים מהביקור הקודם (מיום 3.4.24).

בהתאם להחלטתי מיום 29.12.24, לא מצאתי מקום להתייחס לבדיקה הפסיכיאטרית המתועדת, שכן מדובר בעובדות שלא קיבלו ביטוי בכתב האישום.

לקולא התחשבתי בכך שהתקיפות לא הותירו נזקים ארוכי טווח מבחינה גופנית, אם כי ברור שלא ניתן לכמת את הפגיעה הנפשית שנגרמה למתלוננת ושעליה סיפרה בעדותה בפני.

15. לסיכום, מידת הפגיעה בערך המוגן בענייננו היא בינונית.

16. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

לא מצאתי כי התקיימו נסיבות לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, או הגנה על שלום הציבור.

17. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לנאשם עבר נקי. הוא הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר וכן את הצורך שהמתלוננת תעיד. בדברו האחרון אמנם הנאשם כי הוא מבקש סליחה, אך ככלל, בחר להתמקד בעצמו ובצרכיו. עם זאת, אין להתעלם מכך שהנאשם משלם פיצוי למתלוננת בסכום לא מבוטל, שיש בו כדי להצביע על חרטה כנה ורצון לפצות על מעשיו.

שמעתי את עדותו של ראש המועצה המקומית, לפיה הנאשם הנו אדם נורמטיבי והאירועים נשוא כתב האישום אינם מאפיינים את אורח חייו והתחשבותי בדברים, אם כי יש לסייג ולומר כי אלימות במשפחה נעשית מאחורי דלתיים סגורות, כך שלעיתים קרובות הסביבה איננה מודעות למעשים, כפי שככל הנראה קרה במקרה זה.

18. בהתחשב באמור, וכן בהתחשב בעתירת המאשימה לגזור את עונשו ברף הנמוך, החלטתי לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

לאור האמור לעיל אני גוזרת הנאשם את העונשים הבאים:

1. 14 חודשי מאסר בפועל שימונו מיום מעצרו. 2.4.24.

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג פשע ויורשע בגינה.

3. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, או עבירת היזק לרכוש במזיד, ויורשע בגינה.

4. התחייבות בסך 2,000 ₪, שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה במשך שנתיים מיום שחרורו.

5. בהתחשב בעובדה כי הנאשם משלם פיצוי למתלוננת בסכום גבוה, לא מצאתי לנכון להטיל קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.